

LÁMPÁS

Tatabánya és Környéke Evangélikusságának Lapja

IV. évfolyam 3. szám 2005. szeptember

Évnyitó

Nézem évről évre a kisimult pedagógusarcokat a különféle évnyitókon, ahol a gyerekeim révén érintett vagyok: ilyenkor még vidámak és bizakodók, leplezetlen lelkesedéssel, őszinte örömmel fogadják az úgyszintén kipihent, ám – velük szemben – változó lelkesedéssel gyülekező osztályaikat.

Mindig csodálom szemmel látható, érthetetlen optimizmusukat, mely szerint ez az év jobb lesz majd és könnyebb, mint volt a tavalyi vagy az azt megelőző – hogy azután néhány hét vagy hónap múlva lehervadjanak az arcokról a mosolyok, s beálljon a rendes, a szokásos, a rettenetes körülmények, s az előírt, feszítő tanterv béklyójában vergődő ügymenet. És kristálytisztán kiderüljön: nem, nem lesz jobb az idei év; épp olyan lesz, mint az eddigiek. Hogy ezt a struktúrát, ezt az egész átöröklött rendszert megújítani a legjobb szándékok mellett sem lehet.

A minimális elvárás az, hogy ne frusztrálják, ne szadizzák, ne terrorizálják a helyzetükkel visszaélve, s ne alázzák meg a gyerekeket – ne plántáljon belé az iskola a szükséges versenyhelyzeteken túli, fölösleges gátakat, szorongásokat. A következő lépcsőfok már az volna az elvárások területén, nyilván, hogy ismerjék fel és bontakoztassák ki legjobb képességeiket, ezután pedig a vágyálmok birodalma következik egyenesen: a végetérhetetlen iskolai évek alatt legyen szerencséje olyan egyéniségekkel találkozni, akiknek személyiségformáló hatása – pozitív értelemben – maradandó lehet. Aki alakít, formál rajta, aki ad neki valami emlékezeteset – mármint azon túl, hogy folytonos fenyegetőzések árán sikeresen legyűrjük az adott évre vonatkozó tananyagot és munkafüzeteket.

Jelen feltételek mellett nem kis elvárás, jól tudom. A pedagógusoknak kisebb dolguk is nagyobb annál, mint hogy maradandót alkossanak: mérhetetlenül túlterhelt és alulfizetett mind-

ahány. Ebből adódóan többnyire megvannak sértődve halálosan: a jobb képességük a sorsra, hogy itt kell rohadniuk, ez jutott; a kis kaliberűek pedig a neveletlen, hígagyú gyerekekre, mindek előtt, akik zajonganak, nem figyelnek, meg minden ilyenek: miattuk van minden, ez csak természetes. Érthető, hogy az első adandó alkalommal megtorolják rajtuk összes felgyülemlett sérelmüket. Alig várják, hogy leléphessenek – volt eset, amikor a tanár néni egy kurta évnvi hisztérikus próbálkozás után visszament az eredeti szakmájába: azóta ismét boldog kozmetikus.

Őszintén szólva, nehezen érthető, hogy mégis vannak, akik évtizedek után sem fáradnak bele. Sokan vannak, akiknek a nyolc plusz négy év egyetlen egybefüggő lidércnyomás, rémálom marad.

Volt, aki az osztályával egy hét alatt körbekerekezte a Tisza-tavat, ahelyett, hogy a kollégákhoz hasonlóan a Vi-

kend majorban abszolválta volna az osztálykirándulás kipipálandó munkahelyi kényszer-feladatát. Akadt olyan osztályfőnök, aki – csodák csodájára – érdeklődött a gyereknél, hogy mi bántja, mikor szomorúnak látta, s a szokásban levő ültetési rendtől, gyakorlattól forradalmian eltérve, megengedte, hogy a legjobb barátja mellett üljön, csak mert úgy gondolta, hogy az jó neki. Volt, aki vette a bátorságot, hogy hihetetlen merészséggel eltérjen a kiadott tanmenettől, s igazán elmélyedjen valamiben; egy másik délután, a szabad idejében készítette fel a gyereket tanulmányi versenyekre ingyen, csak mert neki is öröm volt, ha jól szerepel. Az effajta renitens elemek a vezetés szemében és a tantestületben, persze, általában roppant népszerűtlenek, mert kilógnak a sorból: eleven példájukkal mutatnak rá, hogy máshogy is lehet. Folytonosan mószerolják, fűrják, s előbb-utóbb kicsinálják őket, ha nem elszántak igazán – a struktúra, a környezet mindent megtesz, hogy kiölje belőlük elhivatottságukat. A legtöbb iskolában nem szeretik, ha valakinek örökösen csillog a szeme, mert a túlbuzgóság még a végén reformokhoz, új szellemhez vezet – arra sarkallván őket is, hogy a nyugdíjat váró, belefásult, kiégett és végtelenül fáradt mivoltukból valami többletet, valami pluszt, valami eredetit maguk is kipréseljének.

Dicsérje e hevenyészett, civil tanévnyitó a megszállottakat és renitenseket: a különbözni merő, felkészült, magabiztos, bátor, színes egyéniségeket. E helyről üdvözlöm őket, kívánva kitartást, amikor a soros tantestületi értekezleten vagy a tanári szobában egy átlagos hétköznapon minden arról szól, hogy eredménytelen.

LUTHER MA IS IDŐSZERŰ**Viszontszeretet**

„Mi szeressük őt, mert ő előbb szeretett minket.” (1Jn 4,19)

Ahogy nincs tűz meleg nélkül, éppen úgy nem lehet hit szeretet nélkül. Már ha hittemmel megismerem, hogy mennyire szeret engem az Isten, akkor a szívem feltétlenül megtelik Isten iránti örvendező szeretettel. Az ilyen szív pedig képtelen magába zárkózni, hanem kicsordul, s viszontszeretemben mutatja meg a háláját.

Isten azonban nem szorul a mi cselekedeteinkre. Nem is parancsolta, hogy neki tegyünk valamit,

csak azt az egyet, hogy hálaadással dicsőítsük. Így hát a szív a felebaráti szeretethez lát hozzá. Mindeztől felebarátjának szenteli magát. Szolgálja, segíti, tanácsolja ingyen, mint aki tudja, hogy maga is ingyen, merő irgalomból nyert kegyelmet, minden érdem nélkül. Mégpedig akkor, mikor bűnben vesztegelt, Isten ellensége volt, s nem is gondolt soha az Istenre. Nem tudja elnézni, hogy felebarátja tévelyeg vagy bűnben vergődik, hanem jó útra vezet, ahol maga is vigasztalást és segédelmet talált. Hirdeti néki az evangéliumot, és mindent elkövet, hogy bűnéből megszabaduljon. Azután, ha látja, hogy meztelen, felruhazza; ha

éhes, táplálja; ha szomjas, megnyí, és így tovább. Egyszóval, ahogy szeretné, hogy az emberek vele tegyenek, úgy cselekszik ő is felebarátjával. Szolgál önként és szívesen, nem várva, hogy kérjék vagy kívánják.

Aki azt állítja
Hogy az Istent szereti,
De felebarátját
Gyűlöli és megveti,
Az az Úr Jézusnak
Nem hű tanítványa;
Hogy egymást szeressük,
Krisztus azt kívánja.

id. Bánszki Pál

Balatonszárszó 2005.

A fiatal felnőttek csoportja a balatonszárszói konferencián volt a nyár végén. Tatabányáról 6-an, ill. az ország minden pontjáról összesen 30-an. A konferencia vezetői: Szigethy Szilárd; Böjtös Attila; Böjtösné Fűke Veronika; Sefcsik Zoltán voltak. Minden napnak megvolt a témája a hét folyamán: a társas kapcsolat öt szeretetnyelve; egyedülállóként és mégsem magá-

nyosan; kudarcaink sebek és áldások; titkaink, határaink, álmaink; családuink gyermekkorunkban, ma és a jövőben. Nagyon tartalmas és elgondolkodtató előadások voltak, amiket a csoportos és fórum beszélgetéseken is megtárgyaltunk. Estéknként Jézus és a samáriai asszony történetét kísértük figyelemmel. Rengeteget játszottunk, sportoltunk, énekeltünk, táncoltunk. Elmentünk kirándulni Ti-

nyba; megnéztük a József Attila Múzeumot; megkóstoltuk a finom dél-balatoni borokat. Nagyon szép, napos egy hetet töltöttünk itt, ahol sok kedves baráttra tettünk szert. A konferenciát úrvacsorai istentisztelet zárta. Legyen dicsőség az Úrnak! Mindenkit biztatok, aki csak teheti, jövőre jöjjön el!

Vertényi Domonkos

Útiáldás

Az ÚR legyen előtted,
hogy a jó utat mutassa néked.
Az ÚR legyen melletted,
hogy téged karjába zárjon
és megvédjen a veszedelmektől.
Az ÚR legyen mögötted,
hogy megvédjen a gonosz cselvetéstől.
Az ÚR legyen alattad,
hogy felfogjon, ha leesel.
Az ÚR legyen tebenned,
hogy megvigasztaljon, ha szomorú vagy.
Az ÚR legyen körülötted,
hogy megvédjen, ha mások rádrontanak.
Az ÚR legyen fölötted,
hogy megáldjon téged!
Így áldjon meg téged a jóságos Isten,
ma, holnap és minden időben!
Ámen.

A Biblia nem rulettasztal

Megfontolások a 15. Szegedi Biblikus Konferencia után

Egy magát nagyon vallásosnak képzelő ismerősöm elmesélte bibliaolvasási módszerét. Este, amikor fáradt, felüti a Bibliát, ahol kinyílik, ott kezdi olvasni, és annál a szónál, amelyre először rátevé a szeme. Így olvasta ki azt is, hogy el kell válnia a feleségétől. A módszert érdekesnek tartottam, de tudományosan nem igazán megalapozottnak. Az már közelebb áll a követhető módszerekhez, amikor közösségben kezdik el olvasni a Bibliát. Mindenki elmondja, hogy az adott szöveg milyen üzenetet hordoz számára. Persze akadnak, akik nagyon furcsa következtetésekre jutnak.

Azt mindenképpen helytelen feltételezni, hogy Isten afféle rulettjátékos lenne, aki találomra teszi elénk a tanítás szerencsekerekét. Ez inkább megfelel annak a mentalitásnak, mellyel az emberek azonnali vallási segítséget szeretnének kapni fölmerülő problémáikra Istentől a Biblián keresztül.

Isten türelmesebb volt, és ma is türelmesebb, mint mi vagyunk. Hosszan és bonyolult eseményeken keresztül tanította az embereket Ábrahámtól kezdve egészen Jézusig. Ennek a tanításnak a nyomait az emberi szerzők lejegyezték, és írott formában továbbadták nekünk.

A Biblia a közösség könyve volt mindig, közösségben olvasták és magyarázták. Az évszázadok folyamán sokféleképpen. Ezért olyan nehéz megértenünk például a héber Pesermagyarázatot, mert már nehezen tudjuk felidézni azt a közösséget, amely azt létrehozta. A 15. Szegedi Biblikus Konferencián Fröhlich Ida dékán asszony mégis megkísérelte ezt. Könynyebb helyzetben volt Jakab Attila, aki az ókeresztény atyák allegorikus magyarázatát mutatta be. Abban ugyanis mindenki egyetértett, hogy a szövegben több van, mint amit a szavak rögzítenek, sőt, a kinyilatkoztatás megértése fokozatosan haladt előre egészen az Újszövetségig. Az ókeresztény

igehirdetők számára, Pálnak és Péternek a Biblia az Ószövetség volt, de a meghatározó lelki élményt Jézus Krisztustól kapták. Ez az élmény átalakította az ószövetségi szövegek értelmezését is.

Hausmann Jutta előadásában arra világított rá, hogy a Bibliában a nők a patriarchális társadalom miatt háttérbe vannak szorítva a szövegben, de jelen

vannak a történetekben. Egy következetesen női típusú szemlélet sokat feltárhat a Biblia női alakjainak gondolkodásából.

Sulyok Elemér is a lelki mondandó feltárásának szentelte előadását. A Biblia elsősorban lelki táplálék számunkra, mindannyian ezért olvassuk. Kocsis Imre professzor a történetkritikai magyarázatot mutatta be. A XX. század nagy felfedezése volt a Biblia történeti értelmének meghatározása. Persze ez sokak számára azt jelentette, hogy a bibliai könyvekből csak történeti értelmet lehet kiolvasni. Mára többen igyekeznek meghaladni a történeti értelmet, de megkerülni ennek kutatását ma sem lehetséges. Még akkor sem, ha a szövegek mélypszichológiai értelmét keressük, mint azt tette Zamfir Korinna Kolozsvárról, a Babes Bolyai-egyetemről. Nem csak Eugen Drewermann az egyetlen pszichológiai értelmező, aki módszere használata közben el is távolodott az egyháztól, ezzel a lépésével az egész módszert rossz hírbe hozva. Az viszont tagadhatatlan, hogy a szövegbe zárt történetek mögött hús-vér emberek vannak, akiknek Istennel való találkozásuk egész személyiségüket megmozgató pszichi-

kai élmény is volt. Ezt az élményt a pszichikai orientációjú módszerrel lehet a leginkább felismerni.

A bibliai élő könyv kifejtő hatását az irodalomra, az egyházra, az egyes emberre. Ezzel a hatástörténettel foglalkozott Fabiny Tibor professzor is. Amikor a szöveg kapcsolatba lép az olvasóval, annak gondolkodási kategóriáival interakcióba lép a bibliai szerző, és így a szöveg kifejtő hatását.

Persze a bibliamagyarázók is tévedhetnek, ezért van szükség minden egyházban valamiféle fórumra, amely véleményt mond egy alkalmazott módszer és következtetés helyességéről. A katolikus egyházban a Pápai Biblikus Bizottság végzi ezt a feladatot. Ennek megnyilatkozásait mutatta be Jakubinyi György gyulafehérvári érsek, a konferencia védnöke, utalva arra, hogy ez nem csak katolikus sajátosság. Albert Schweitzer kitűnő humanistát, teológust és orvost saját, evangélikus egyháza nem engedte tanítani, mert az általa képviselt bibliai tanítás nem egyezett meg az evangélikus egyház hitvallásával.

Többen azt gondolták, talán unalmas szakmai tanácskozás lesz a szegedi konferencia. Ehelyett izgalmas beszélgetés zajlott. Napvilágra került az is, hogy a különböző felekezetű teológusok a bibliamagyarázat módszereinek szisztematikus bemutatására kevés idő jut. A konferencia írásos anyaga tehát segédkönyv is lehet a teológiai oktatásban.

Akadnak, akik azt is megfogalmazták: a Biblia is hosszú, a hozzá fűzött magyarázatok még hosszabbak. Az Ó- és Újszövetség 1384 oldal, a Jeromos-kommentár szövege - a három kötet együttesen - 2261 oldal - ki győzi mindezt elolvasni? A Biblia a hívő kultúrák párbeszéde. Lehet ugyan szemézgetni belőle, lehet a Jóisten menyeyei igazságait felkínáló "svédasztalnak" tekinteni, amelyről azt veszem el, ami nekem tetszik. De helyesebb bekapcsolódni a Biblia által rögzített, Isten és ember közötti párbeszédbe, amely lelkünket nemcsak a félelmekkel, hanem Isten ígéreteivel is szembe-

síti. Míg Isten másokkal folytatott párbeszédét tanulmányozzuk, lassan mi is megtanuljuk, hol vétettük el a válaszokat, megtanuljuk elválasztani a jót a rossztól, és minden gyarlóságunk ellenére elsajátíthatjuk azt is, hogy az em-

berhez méltó jóval próbálkozzunk. Az igaz, hogy mindannyian a "piacról élünk", de a piaccal való kapcsolatunk nem vezet sem az üdvösségre, sem az Isten meglátására. A bibliamagyarázat tanulmányozása arra tanít, hogy lehet a

piacon is Istenről beszélni, sőt az elosztási szempontokat is az isteni igazságossághoz közelíteni, és akkor talán közelebb jön hozzánk a boldogság és Isten országa.

Benyik György

Lángolt a szívünk...

avagy emlékeim a teológiai levelező tagozatról

„Hát nem lángolt a szívünk, amikor kifejtette az írásokat?” (Lk 24,32) De bizony, hogy lángolt a szívünk. Mert új dolog volt civilként teológiára jámi. Ráadásul nyíltan, beiratkozva, nemcsak titokban. Mert a sok marxista, materialista agy mosás után egy pohár tiszta forrásvíz volt ez a számunkra. Mert professzorainkban olyan emberekkel ismerkedhettünk meg, akik példaképeink lehettek. A hallgatók közül volt, akit hitének elmélyítése vonzott, volt, aki még csak kereste a hitet, és ezért akart minél többet tudni. Volt, aki már aktívan hitoktatott, közösséget vezetett, és ezért szeretett volna a teológiában elmélyülni.

De mindemellett volt az egésznek egy kis ellenállás jellege is. Ekkor már megtűrtünk voltunk a világ szemében, nem üldözöndök. *Nyíri Tamás* professzor előrelátásának hála, ekkor indult a felkészülés a rendszerváltás utáni feladatokra. 1985-ben lelki gyakorlatot szervezett Leányfalun, ahová azokat a hallgatóit hívta meg, akikben meglátta a hitből fakadó tenni akarást. Legtöbbünket, akik részt vettünk ezen, azóta különböző egyházi szolgálatokban láttam viszont. Az ott töltött pár nap nem hagyományos lelki gyakorlat volt, hanem közös gondolkodás az egyház jelenéről, jövőjéről: tapogatózás a nem is remélt rendszerváltás felé.

Még 1984 tavaszán, egyetemistaként kezdtem látogatni *Nyíri* professzor antropológiaóráit egy kispap barátom hívására. Akkor már mélyen benne voltam a közösségi életben, rendszeresen olvastam a Szentírást és a vallási tárgyú könyveket, de ezek az órák új távlatot nyitottak előttem az Istenről és az emberről való gondolkodásban. Így a diploma után,

1984 őszén már hivatalosan is elkezdtem tanulni a levelező tagozaton a teológiát. *Nyíri* professzor csoportjába kerültem. Tőle nemcsak filozófiát tanulhattam, hanem azt a hatalmas igyekezetét is csodáltam, ahogyan az emberi gondolkodást és az Istenre hagyatkozó hitet - sokszor nagy belső harc árán - egységbe hozta. Az egyik szombat esti misén arról elmélkedett, hogy a péteri - botladozó, emberi gyengeségekkel teli - egyháznak mennyire szüksége van a Jánosokra, akik elsőprő erővel szeretik az urat. De Jézus mégsem Jánosra, hanem Péterre bízta az egyházat. Tudta, hogy az ember természete inkább Péteré, Jánost sokkal nehezebb lenne követnünk...

Sok tanáromra emlékszem vissza szívesen. *Kerekes Károly* atya előadásai mindig üdítőek voltak. Először mives beszéde tűnt fel. A Szentírást nagyon közelivé tudta hozni. Hatalmas tudásából olyan letisztult kincseket tárt elénk, amelyek a Szentírás igazi szépségével ismertettek meg. *Ladocsi Gáspár* professzor úr lendülete dogmatikaóráim magával ragadott minket is. Ha a bűnbeesésről beszélhetett, különös tűzbe jött: hiszen a bűnbeesés nélkül nem lenne megváltás... Egyszer "átszöktem" a másik csoportba, hogy *Tomka Ferenc* atyát is hallhassam. De mégsem az előadás maradt meg bennem. Órája előtt közösen elmondtuk a miatyánkot, de már ahogy a keresztvételhez emeltük a kezünket, érezni lehetett az imádság súlyát. Ez sokkal több volt, mint egy óra elején elmondott ima. Találkoztunk az Úrral.

A rendszerváltás után vált csak lehetővé, hogy a régi hallgatók a negyedik évet is elvégezhessék, és ezzel államilag is elismert hittanári diplomát kapjanak. Így az 1998-99-es tanévben én is beiratkoztam az utolsó évre. Ekkor is találkoztam emlékezetes tanárokkal. Élmény volt *Kocsis Imre* professzor exegézise és

Udvardy György atya a hit átadásának lényegét kereső kateketikája. Természetesen voltak nehezebben érthető, unalmasabb óráink is, áttanult éjszakák, végigizgult vizsgák, de nem ezek határozták meg a hangulatot - ezeket is elviseltük.

Az első három év és a negyedik között nagy volt a különbség. Amikor másodszor jártam a teológiára, sok minden megváltozott. Nemcsak a helyszín, nemcsak az új tanárok. Hiányzott belőle a kezdeti idők összefűrtége és cinkossága - mivel már nem is volt rá szükség. Kialakult és bejártott rendszer lett, igazi főiskola. De az intézmények fejlődésének ez a rendje. Huszonöt év alatt felnőtt a levelező teológia. Jó, hogy mindkét állapotát megismerhettem!

Nagy kérdés, ki hogyan tudja az itt tanultakat felhasználni. Az idők során egy katolikus iskola igazgatója lettem. Kollégáim között is voltak, vannak, akik a levelező tagozatot is elvégezték a tanári diploma megszerzése után. Ma egy iskola vezetésének nagyon sok kihívással kell szembenéznie. Az igazgatónak nemcsak a tanítás feltételeit kell biztosítani, hanem alapvetően meg kell határozni az iskola szellemiségét is. A gyerekek, a családok nagyon sok jót és rosszat hoznak magukkal, amelyek között rendet kell teremteni. Fel kell ismerni, mi visz közelebb Istenhez, és mi távolít el tőle. Nap mint nap újabb emberi kérdésekre kell megkeresni a legjobb választ. Ebben nagyon nagy segítséget jelent mindaz, amit a teológián kaptam tudásban és emberségben. Hála legyen érte a Jóistennek!

Újházy András

(A szerző a piliscsaba-klotildligeti Ward Mária Általános Iskola és Gimnázium igazgatója.)

Nagytábor 2005

Ha egy átlagos tábori beszámoló kerül a kezembe, legtöbbször a programokról, beszélgetős témákról, időjárásról és szabadidős tevékenységekről olvasok, amiben természetesen nincs semmi természetellenes, hiszen gyakran ezek határozzák meg leginkább egy tábor hangulatát és minőségét. A nagyvelegi nagytábort azonban nem sorolhatjuk be ebbe a kategóriába.

Talán az egyik legfontosabb dolog, ami különlegessé tesz minden nagytáboros hetet az, hogy a táborlakók évről-évre visszajárnak, és ettől van egyfajta varázsa az együtt töltött időnek. Nemcsak szimpatikus arcok vagyunk egymásnak egy hét erejéig, hanem olyan barátok, akikkel együtt nőünk fel, nyomon követünk minden lényeges változást egymás életében, és egy láthatatlan kötelék az, ami évről-évre visszahúz egy olyan közösségbe, amiben ke-

veseknek lehet részük. Minél többször vagyunk ott, a kötődés annál erősebb. Az emlékek és élmények nem csupán jó csoportos beszélgetések, előadások, amik feltöltenek, s visznek egy darabig a szürke hétköznapi életre, hanem annál jóval több. Az idei a második nagytábor volt életemben, de főleg a mostani azok közé tartozik, amik egész életre meghatározó élményeket adnak.

Talán a lelki programoknál is fontosabbak a kapcsolatok, a személyes, éjszakába nyúló beszélgetések, mert valahol a táborlakók egymást is

lelkigondozzák. Saját személyes példából bátran jelenthetem ki ezt, mert a hét elején úgy érkeztem meg Nagyvelegre, hogy igencsak hullámvölgyemet jártam. De napról napra ébredtem, és végül úgy mentem haza, hogy Isten még engem is használni tudott, és magam is bátorítás lehettem. Ég és föld volt a különbség hét nap között, és rengeteget gazdagodtam.

Azt hiszem az is önmagáért beszél, hogy a hét második felében, mikor kint folyamatosan esett az eső, akkor sem lehetett látni unott arcokat; órák hosszat tudtunk eltölteni délutánonként szervezett programok nélkül is, mert nagyon jó volt a közösség. Nincs két egyforma nagytábor, mindegyik valamiért különleges, és azt hiszem, minél többször megy oda az ember, annál több, maradandóbb és otthonosabb.

Riffer Zsuzsanna

Sporttábor KIE módra

A Nagytábor után a sportot kedvelő fiatalok számára szervezett KIE-sporttábor következett. Törzs táborlakóként elárulom, hogy a recept évek óta szinte ugyanaz.

Hozzávalók:

- nagyvelegi kastélypark
- 3-4 csapat 15-20 fős társaság
- néhány vezéregyéniség (lelkészek, teológus hallgatók, pedagógusok előnyben!)
- sportfelszerelések (focihoz, kosárlabdához, röplabdához, intercrosshoz, dartshoz, tollashoz, ping-ponghoz, ...stb)
- „fűszerek”: Isten Igéje – rövid áhítatok formájában adagolva, jó kedv, humor, türelem, tolerancia, (esetleg izomlazító krém és Fenistil gél)
- és természetesen: Isten áldása

Előkészületek:

- Válassz egy kellemes helyszínt, ahol lehetőleg legyen focipálya, tornacsar-

nok és elég férőhely kb. 60 fő számára! (nagyvelegi kastélypark)

- Töltsd meg a kastélyt sportot kedvelő fiatalokkal! Legjobb, ha csapatokra osztod a társaságot- úgy, hogy a csapatok átlag életkora nagyjából egyforma legyen! Élükre nevezd ki csapatvezetőket!

A sikeres sporthét eléréséhez:

- Ébreszd fel a résztvevőket minden nap reggel negyed nyolc körül! (közönséges nevén: ébresztő)

- Terelegesd őket naponta többször egy helyre, és lásd el őket testi és lelki táplálékkal!

- Szervezd a csapatok között versenyeket, hogy izgalmasabb legyen a sporthét! Ne feledkezz meg az egyéni és páros sportokról sem! (Tipp: Szervezd ping-pong, csocsó, tollas, darts, szkander és futóversenyeket! Így mindenki kiválaszthatja a számára kedves sportot vagy sportokat.)

- Nagyon fontos, hogy utolsó este megjutalmazd a nyerteseket! Gondolj a vigasz-és különdíjakra is! (Ha ügyes vagy, annyi kategóriát találsz ki, hogy

szinte mindenkit megjutalmazhatsz valamivel.)

- Alapvető dolog, hogy kizárd a „sportolók” egészségét, és a felhőtlen jókedvet veszélyeztető tényezőket! (Tipp: Gondoskodj róla, hogy takarodó után tényleg csend legyen! Meggyőző módon szólj a cigarettázás és mértéktelen alkoholfogyasztás ellen!)

Ha mindezt felturbózzod esti táborúzzal és még az ÁNTSZ-es néni tanácsait is betartod, akkor garantált a siker! A résztvevők nagy része egész nap „pörög” (gyakoriak az éjszakába nyúló focimeccsek), és láthatóan jól érzi magát. Új barátságok és szerelmek szövődnek; és lelkileg is feltöltődnek a fiatalok, hiszen egész héten Isten Igéje szól hozzánk.

Vigyázat! Az érzékeny lelkűek a búcsú perceiben pityeregni szoktak! Ilyen esetekre készülj papír zsebkendővel és mondd a tábor szállóigéjét: „Jövőre ugyanitt, ugyanekkor!”

Hegyi Kata

GYEREKSAROK

Szervusztok!

Új tanév kezdődött, szeretettel várunk hát titeket a hittanóráinkra! Idén a következő időpontokban találkozhatunk:

Szent Margit Katolikus Ált. Isk.: szerda 8.55-9.40 és péntek 9.55-10.40-ig

Alsósokkal, óvodásokkal **szombatonként délelőtt 10 órától,**

Felsősökkel megbeszélés szerint,

Konfirmandusokkal **szombatonként délután 16 órától.**

A helyszín a Tátra úti kistemplom. Kérlek titeket hozzatok magatokkal Bibliát, énekes könyvet, füzetet, tolltartót!

Hagyj itt mindent, és menj!

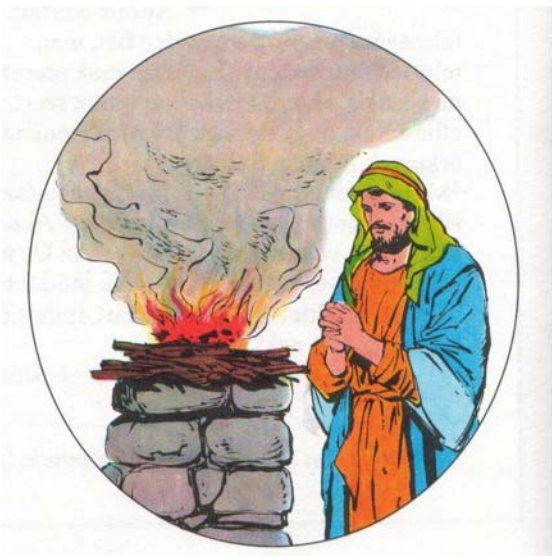
Miért írtam ide ezt a címet? Olvasd el a Bibliából: 1Móz 12,1-7 és megtudod! Gondolkozz el a kérdéseken, válaszolj rájuk, húzd alá a Bibliádban!

- ? Ábrámnak később Isten megváltoztatta a nevét. Mi lett az új neve? (1Móz 17,5)
- ? Isten arra kérte Ábrahámot, hogy hagyja el otthonát, rokonait, mindent, ami kedves volt neki. Mit gondolsz, milyen érzésekkel vállalkozott Ábrahám erre a költözködéésre?
- ? Igért-e Isten valamilyen jutalmat ezért Ábrahámnak? Mi volt az?
- ? Ahogy felnövünk, sok új dologgal kell szembenéznünk. Néha ezek félelmet keltenek. Gondolj olyan dologra amitől féltél, de miután megtetted, tudtad, hogy helyesen döntöttél. (Pl. mikor megtanultál biciklizni, mikor először mertél az uszodában beleugrani a medencébe, vagy mikor új suliba kezdtél járni.)

Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondoldj rá, és Ő egyengetni fogja ösvényeidet. (Péld 3, 5-6)

Készíts listát azokról a dolgokról, amiket még soha sem próbáltál meg, de szeretnél. Ötletnek felsorolok néhány példát: levelet írni valakinek egy másik országban, megtanulni hangszeren játszani, kipróbálni új sportokat. Most írd meg a saját listádat. Kérd az Urat, hogy segítsen megvalósítani valamelyiket a következő évben, és hidd, hogy segíteni fog.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

Imádkozz!

Köszönöm Istenem, hogy mindig kéznél vagy, és átsegítesz életem új, ismeretlen dolgain. Segíts, hogy nap mint nap hitem legyen jobban bízni Benned. Ámen.

A Keresztény Pedagógus Társaság és a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége által szervezett X. Keresztyén hét programjai:

<i>Dátum</i>	<i>Helyszín</i>	<i>Esemény</i>
Október 2. vasárnap 16 óra	Kereskedelmi Szakközép-iskola	A hét megnyitója (Bencsik János polgármester) Galauner Béláné és Moser Ernő falfaragó népművész kiállítását megnyitja Tóth Enikő művészettörténész
Október 3. hétfő 17 óra	József Attila Megyei Könyvtár	Istenkereső költők a XX. században, istenkereső ember napjainkban - Jelenits István piarista atya előadása
Október 4. kedd 17 óra	Árpád Gimnázium	Kóristák c. francia film vetítése
Október 5. szerda 17 óra	Bánhidai Református Templom	Ifjúság, értékrend, lehetőségek - Dr. Kálmán Attila, a Pápai Református Kollégium Tatai Gimnáziumának igazgatója
Október 6. csütörtök 15 óra	Árpád Gimnázium	Jónás könyve c. film vetítése - beszélgetés Téri Sándorral, a film főszereplőjével
Október 6. csütörtök 17 óra	Aradi vértanúk tere	Városi megemlékezés
Október 7. péntek 19 óra	Közművelődés Háza	Corneille: Cinna - a budapesti Latinovits Zoltán Színpad előadása A jegyek ára 800 Ft
Október 8. szombat 17 óra	Bánhidai Szent Mihály Templom	Dicsérlek téged, Istenem... - Az Imperfectum Ifjúsági Együttes hangversenye
Október 9. vasárnap 19 óra	Óvárosi Katolikus Temp- lom	A hetet záró szentmise - igét hirdet Hamar László református lel- kész, énekel a Bárdos Lajos kórus

ELHÍVÁST KAPTAK...

 ... a keresztségben Isten Országába:

június 19.	Skoflek Ákos	Boldog Babett rk. és Skoflek Miklós ev., Tatabánya	Jn 10,28
augusztus 21.	Kovács Johanna	Novotni Judit rk. és Kovács István ev., Kömlőd	Jel 3,1-6
szepetember 4.	Hidas Blanka	Hodop Dóra ev. és Hidas János ev., Tatabánya	1Tim 6,6-12
	Troll Luca és Troll Gergő	Gulyás Anita ev. és Troll József f.k., Tatabánya	
szepetember 10.	Veréb Szabolcs Imre	Fuhrman Margit Julianna rk. és Veréb Gábor ev., Tatabánya	1Kor 13,1-10
	Takács László Máté	Hegedűs Hajnalka rk. és Takács László f.k., Szárliget	

 ... Isten szerinti életre a házasságban:

július 2.	Szűcs Piroska, Tatabánya, ev.	Fekete Szabolcs, Tatabánya, rk.	Fil 3,12-14
szepetember 3.	Veres Adrienn, Tatabánya, f.k.	Dosztál Tamás Zoltán, Tatabánya, ev.	Ruth 1,16-17

 ... az Élet és Halál Urától:

június 20.	Albu Lázárné sz. Renner Magdolna	(77)	Jób 19,25
július 5.	Zámbó Mihályné sz. Renner Zsuzsanna	(81)	Zsolt 31,6
	Rambold Gergelyné sz. Stefán Magdolna	(101)	Ez 37,10
július 23.	Kardos Ferencné sz. Pintér Julianna	(82)	Józs 23,14
szepetember 12.	Paulinyi Ádámné sz. Pour Katalin	(94)	Lk 2,29

Alkalmaink

Alkalmom	Mikor?	Hol?
Imaközösség	Vasárnap 9 ³⁰ kor	Jókai út 81.
Istentisztelet	Vasárnap 10 ⁰⁰ kor	Jókai út 81.
Alsós hittanóra	Szombat 10 ⁰⁰ kor	Tátra u. 13.
Konfirmációi elő-készítő óra	Szombat 16 ⁰⁰ kor	Tátra u. 13.
Ifjúsági alkalom	szombat 17 ³⁰ kor	Tátra u. 13.
Bibliaóra	Szerda 17 ⁰⁰ -tól	Tátra u. 13.

Minden hónap első vasárnapján úrvacsoraosztás is van az istentiszteleten.

Egyéb előttünk álló események:

Lelekészítési ünnepre várjuk a gyülekezet tagjait és minden érdeklődőt **október 1-én, szombaton 16 órára a Jókai Általános Iskola tornacsarnokába**. Igét hirdet Ittész János püspök, a lelekészítést szolgálata végzi Bencze András esperes.

Október végén, Reformáció ünnepén a hagyományos **reformációi sorozatra** kerül sor, melynek pontos rendjét még hirdetni fogjuk.

Halottak napján, **november 2-án temetői istentisztelet** lesz.

Az advent előtti utolsó vasárnapon, **Örökélet vasárnapján**, november 20-án az istentiszteleten megemlékezünk az elmúlt egyházi évben, advent óta a gyülekezetünkben eltemetett testvéreinkről.

Weboldalunk címe: <http://tatabanya.lutheran.hu>

A weboldal kapcsolatos írásokat, észrevételeket a kkpityu@freemail.hu címre várjuk.

A Lámpás szerkesztősége várja az írásokat az alábbi címre: banyaszlampas@freemail.hu

A lelkési hivatal címe:

Tatabánya-Alsógalla, Tátra u. 13.

Telefon: 34/316-201

Schermann Gábor lelkész elérhető ezen kívül a 20/824-2764-es telefonszámon, valamint a gabor.schermann@lutheran.hu illetve tatabanya@lutheran.hu e-mail címen.

Hivatali idő (amikor mindenképpen van valaki a lelkési hivatalba):

kedd 9 - 13 óra között

csütörtök 16:30 - 19 óra között

Ezen kívül is szeretettel várunk mindenkit, célszerű előzetesen egyeztetni az időpontot.

Várjuk az érdeklődőket a gyülekezet internetes levelezőlistáira:

Általános gyülekezeti kérdések, események, közérdekű információk:

fraternet-tatabanya@lutheran.hu

Ifjúsági lista a fiataloknak:

fraternet-tbifi@lutheran.hu

E listákra jelentkezni a lelkési hivatal e-mail címén lehet: tatabanya@lutheran.hu

 Bizalommal kérjük azok jelentkezését, akik egészségi állapotuk miatt nem tudnak az istentiszteletekre vagy más alkalmakra eljönni. Szívesen segítünk autóval, hogy ilyen akadály ne válasszon el senkit a gyülekezet közösségétől!

 Várjuk a kórházban fekvő betegekről való híradást, hogy személyesen meglátogathassuk őket, illetve azok jelzését, akik otthonukban szeretnének úrvacsorát venni.

 Köszönettel fogadunk minden, a gyülekezet szokásaival vagy személyes igénnyel kapcsolatos kéréseket.

LÁMPÁS – Tatabánya és Környéke Evangélikusságának Lapja
Megjelenik negyedévente

IV. évfolyam, 3. szám 2005. szeptember

Az újság előállításához adományokat elfogadunk erre a címre: Tatabányai Evangélikus Egyházközség

OTP Bank: 11740009-20201533

Felelős kiadó: Tatabányai Evangélikus Alapítvány

Főszerkesztő: Cser Ákos

Lektorálta: Schermann Gábor

Tördelőszerkesztő: Kemény Ilona

Szerkesztőség címe: Tatabányai Evangélikus Lelkési Hivatal
2800 Tatabánya, Tátra u. 13. Telefon/fax: 34/316-201

